

Interwencji popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: C. O'Reilly i C. Ladenburger, pełnomocnicy) oraz Republika Federalna Niemiec (Przedstawiciele: A. Tiemann, W.-D. Plessing i M. Lumma, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 4 ust. 1 akapit siódmy i ust. 6, jak również art. 8 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz. U. L 251, str. 12) — Odstępstwo od prawa małoletnich dzieci do łączenia rodzin

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Federalna Niemiec i Komisja Wspólnot Europejskich pokryją koszty własne.

(¹) Dz.U. C 47 z 21.02.2004 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 czerwca 2006 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-255/04) (¹)

(Dopuszczalność — Niezgodność między uzasadnieniem a żądaniami skargi — Zasada, zgodnie z którą sąd nie może orzekać ultra petita — Artykuł 49 WE — Uregulowanie krajowe uzależniające przyznanie licencji od potrzeb rynku — Uregulowanie krajowe ustanawiające domniemanie istnienia stosunku pracy — Odwrócenie ciężaru dowodu — Brak postanowień o „sposobie procedury” w rozumieniu orzecznictwa Peterbroeck — Ochrona społeczna — Koordynacja przez rozporządzenie (WE) nr 1408/71 przepisów podlegających zastosowaniu — Pierwszeństwo — Zwalczenie nielegalnego zatrudnienia)

(2006/C 190/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i A.-M. Rouchaud-Joët, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (Przedstawiciele: G. de Bergues i A. Hare, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom Państwa — Art. 43 i 49 WE — Obowiązujący we Francji system udzielania licencji artystom mających swe przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, którzy nie posiadają licencji wydawanej na porównywalnych warunkach w ich państwie pochodzenia — Domniemanie istnienia stosunku pracy stosowane wobec artystów uznanych za usługodawców mających swe przedsiębiorstwo w swoim państwie pochodzenia, gdzie zazwyczaj świadczą analogiczne usługi

Sentencja

- 1) *Uzależniając udzielenie licencji dla biura pośrednictwa pracy dla artystów mających swe przedsiębiorstwo w innym państwie członkowskim, od spełnienia kryterium zainteresowania działalnością biura ze względu na potrzeby artystów w zakresie zatrudnienia oraz*
  - narzucając domniemanie istnienia stosunku pracy stosowane wobec artysty uznanego za usługodawcę mającego swe przedsiębiorstwo w jego państwie członkowskim pochodzenia, gdzie zazwyczaj świadczy analogiczne usługi,
  - Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą mocy art. 49 WE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich oraz Republika Francuska ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.08.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Breisach — Niemcy) — Badi-scher Winzerkeller eG przeciwko Land Baden-Württemberg

(Sprawa C-264/04) (¹)

(Dyrektywa 69/335/EWG — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Łączenie spółek — Sprostowanie w księdze wieczystej — Pobór opłaty — Zakwalifikowanie jako „podatek od przeniesienia prawa” — Przesłanki poboru opłaty)

(2006/C 190/04)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Amtsgericht Breisach (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Badischer Winzerkeller eG

Strona pozwana: Land Baden-Württemberg Przedmiot

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Breisach Am Rhein — Wykładnia art. 4, 10 lit. c) i art. 12 ust. 2 dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, str. 25) w brzmieniu nadanym dyrektywami Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103, p. 13), 73/80/ EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. (Dz.U. L 103, p. 15), 74/553/ EWG z dnia 7 listopada 1974 r. (Dz.U. L 303, p. 9) oraz 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. (Dz.U. L 156, str. 23) — Opłata pobierana za sprostowanie w księdze wieczystej związane ze zmianą właściciela spółdzielni rolniczej w wyniku połączenia na skutek przejęcia obliczona od wartości nieruchomości

Sentencja

- 1) Opłata pobierana za sprostowanie w księdze wieczystej, taka jak opłata będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym wchodzi zasadniczo w zakres zakazu, o którym mowa w art. 10 lit. c) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału w brzmieniu nadanym dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r.
- 2) Opłatę taką jak będąca przedmiotem postępowania przed sądem krajowym można uznać, na zasadzie wyjątku od art. 10 lit. c) dyrektywy 69/335/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 85/303/EWG, za podatek od przeniesienia prawa, dozwolony przez art. 12 ust. 1 lit. b) dyrektywy 69/335/EWG w brzmieniu nadanym dyrektywą 85/303/EWG, pod warunkiem, że nie jest wyższa od tych, które stosuje się do podobnych operacji w państwie członkowskim, które je nalicza.

Do sadu krajowego należy dokonanie oceny czy opłata ta jest zgodna z przepisem art. 12 ust. 2 dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 228 z 11.09.2004.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 22 czerwca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Poitiers, Francja) — Conseil général de la Vienne przeciwko Directeur général des douanes et droits indirects

(Sprawa C-419/04) (¹)

(Retrospektywne pokrycie należności celnych — Umorzenie należności celnych przywozowych — Przesłanki — Artykuł 871 rozporządzenia wykonawczego do Wspólnotowego Kodeksu Celnego — Zakres obowiązku przekazania sprawy Komisji — Brak zgłoszenia przez płatnika w dobrej wierze dodatkowych opłat, które winny były zostać wliczone do wartości celnej towarów przywożonych)

(2006/C 190/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Poitiers

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Conseil général de la Vienne

Strona pozwana: Directeur général des douanes et droits indirects

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym - Cour d'appel de Poitiers - Wykładnia art. 871 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253, str. 1) - Pokrycie kwoty długu celnego - Obowiązek przekazania sprawy Komisji w przypadku wątpliwości co do zakresu kryteriów odnoszących się do pokrycia lub umorzenia należności wynikających z długu celnego

Sentencja

Artykuł 871 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1677/98 z dnia 29 lipca 1998 r. należy interpretować w taki sposób, że w ramach procedury zmierzającej do pokrycia lub umorzenia niepobranych należności celnych, krajowe organy celne nie mają obowiązku przekazywania przypadku do rozstrzygnięcia Komisji, jeżeli wątpliwości tych organów co do zakresu kryteriów wyrażonych w art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, w odniesieniu do danego przypadku zniknęły, nawet jeżeli rzeczony organ wyraził uprzednio zamiar zwrócenia się do Komisji